

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M.J.
przeciwko Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Okręgowego w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 września 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje radcy prawnemu A. A. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do

rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego wywołującego rozbieżności w orzecznictwie (także w orzecznictwie Sądu Najwyższego). Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Nieodniesienie się wprost do jednego zarzutu apelacji nie oznacza *per se*, że zarzut ten nie został rozpatrzony. Szczególnie w kontekście tej sprawy, nieodniesienie się do zarzutu naruszenia art. 45 Konstytucji nie świadczy o jego pominięciu przez Sąd II instancji, skoro w uzasadnieniu wyroku tego sądu wyraźnie wskazano, dlaczego nie ma potrzeby przedstawienia pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego, zatem nie doszło do naruszenia ustawy zasadniczej. Istotne zagadnienie prawne ma natomiast dotyczyć tego, czy wystąpienie o odszkodowanie od Skarbu Państwa w związku z orzeczeniem sądu uzasadnia wnioski o wyłączenie wszystkich sędziów danego sądu z rozpatrywania tego pozwu. Rzeczywiście potencjalnie może powstać tego rodzaju wątpliwość jurydyczna. Jednakże dotychczas nie wywołała ona rozbieżności w orzecznictwie (skarżący nie powołuje orzeczeń, w których dokładnie tę kwestię oceniono by inaczej), ani sporu w doktrynie (skarżący nie powołuje sprzecznych wypowiedzi literatury). Z kolei wskazywana w skardze kasacyjnej rozbieżność orzecznictwa co do tego, czy utrzymywanie stosunków służbowych sędziego i strony uzasadnia wnioski o wyłączenie sędziego w świetle art. 49 k.p.c. nie występuje, bowiem powołane w skardze kasacyjnej orzeczenia się nie wykluczają. W części z nich wskazano, że taka sytuacja nie uzasadnia wyłączenia, natomiast w drugiej grupie, że może uzasadniać – w tych orzeczeniach z drugiej grupy pozostawiono zatem otwartą możliwość oceny w świetle całokształtu stanu faktycznego. Wreszcie zdecydowanie dominujący kierunek orzecznictwa przyjmuje, jak wskazano zresztą w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że nie ma podstaw do wyłączenia wszystkich sędziów danego sądu, jeśli ten sąd ma badać roszczenie odszkodowawcze za szkodę wyrządzoną orzeczeniem wydanym przez skład tego sądu. W tym stanie rzeczy brak podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania. Mimo zawartego w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosku o zasądzenie kosztów postępowania, sytuacja majątkowa skarżącego, a także natura sprawy (odszkodowanie za szkodę wyrządzoną orzeczeniem sądowym), uzasadniają odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

as]

aj